

zabawi tamże. Xiążęta Sascy współrejent, Fryderyk i Jan, powracając z Karlsbadu, mają tu przybyć.

Półgodziny przed zjazdem monarchów, przybyli także pruski minister stanu Pan Ancillon, i austriacki kanclerz stanu xiążę Metternich. Cesarsko Rosyjski poseł hr. Tatyszczew stanął d. 10 t. m. w hotelu rosyjskim z radcą poselstwa rosyjskiego P. Gervais. Wczoray przybył także rosyjski poseł przy dworze Saskim P. Schröter. Równocześnie wysiedli francuzki poseł P. Bresson i angielski lord Minto, w tutejszym zamku. Marszałek Maison i hr. St. Aulaire są teraz tu. Lord Minto ma być osobistym przyjacielem ministra Grey.

(G. P. S.)

ANGLIA.

Londyn 16 Sierpnia.

Ministeryalna gazeta *Globe* wyraża w swym dzisiejszym numerze: »Dowiadujemy się, że lord William Russel mianowany został naszym posłem w Lizbonie. Miał on jednak polecenia, aby w tym razie, gdyby Don Miguel utrzymał się w posiadaniu Lizbony, nie doręczał temuż swojego listu wierzytelnego.

Do utrzymania porządku w Lizbonie zaangażowano tam 800 milicyi, która zastępuje miejsce policyi.»

Don Pedro mianował Don Xavieria Candidt ministrem spraw zagranicznych. Xiążęta Palmella i Terceira pozostaną na czele rejencji, która aż do pełnoletności Donny Maryi wykonywać będzie władzę królewską. Don Pedro znając dostatecznie swoje własne korzyści, używa teraźniejszej władzy tak, iż równie poddanych Donny Maryi, jako też jej sprzymierzeńców zadowolni; pokłada on w tym zamiarze całe zaufanie w swoich dawnych i doświadczonych przyjaciółach.

Przez statek pocztowy *Corsaire* dowiadujemy się, że xiążę Terceiry obserwuje ciągle z swoim korpusem wojska Don Miguela stojące w Torresvedras; oczekuje na 8000 posilkowego wojska, które się w Lizbonie śpiesznie organizuje, i już po części do niego nadciąga, poczem myśli niezwłocznie iść pod Oporto i uderzyć z tyłu na oblegających, gdy tymczasem obleżnicy będą od miasta tychże atakować.

BELGIA,

Bruxella 17 Sierpnia.

Na wczorayszém posiedzeniu izby reprezentantów oznaymił prezydent, że Pan Geudieben złożył projekt pociągnięcia ministra Lebeau do odpowiedzialności za wydanie pewnego Francuza bez bez upoważnienia izb; ten projekt został wydziałom oddany. Poczem odbywały się narady względem wydawania cndzoziemców.

Mówią ciągle o postawieniu jenerała Guileminot na czele naszego głównego sztabu. Jenerałowie Guileminot i Desprez zawsze za najlepszych officerów głównego sztabu francuzkiego uważani byli. Guileminot urodził się w Dunkierce, ale liczne związki przyjaźni i pokrewieństwa łączą go z Belgią. Poślubił on Pannę Ferning, siostrę Pani Vandermaelen z Bruxelli, które obiedwie zjednały sobie sławę ndziałem, jaki w zwycięztwie pod Fleurus miały. Dotego zwycięztwa i Belgiyczycowic mają prawo, ponieważ belgijskie bataliony pod dowództwem nieustraszonego Dumonceau, bagnetem wzięły straszną redutę Marignan, klucz nieprzyjacielskiego stanowiska.

(G. P. S.)

HISZPANIA.

Madryt 2 sierpnia.

Rząd Dony Maryi w Lizbonie zaprowadzony został zupełnie; wewnętrzne środki policyjne jeszcze nie ustanowione, trudnią się albowiem teraz w Lizbonie jedynie utworzeniem batalionu, który ma wyruszyć w pole. Wysłano pełnomocników na prowincję dla zapewnienia się o duchu mieszkańców. O Don Miguela mówią tujedni, że udał się prywatnie do Hiszpanii, drudzy znowu zapewniają, iż rozpoczął z bratem układy. — W Coimbra zaszło, po otrzymaney wiadomości o zajęciu Lizbony, burzliwe powstanie, przyczem wiele krwi płynęło. Ledwie iż przytem infant Don Carlos nie zginął, który na czele wojska miguelistów stanął, strzelano do niego bardzo zbliśka z pistoletu, o mało, że go nie trafiono, kula przeszła jego kapelus. Skoro powstańców pobili żołnierze miguelistowscy, cofnęli się oni z popłochem za miasto i uciekli do konstytucyjnego wojska.

(G. P. S.)